

Dr. Polcz Iván tiltakozása a Katolikus életben

Keresztény Élet Szerkesztősége
1241 Budapest 5
Pf. : 141

Kedves Szerkesztőség!

A Keresztény Élet állandó olvasója vagyok. Tudom, hogy a Keresztény Életet Istennek hála sokan olvassák hazánkban. Éppen ezért nagyon örülnék, ha alábbi véleményemet olvasói levélként lehetne közölni.

Október 3-án volt a római Szent Péter téren IV. Károly osztrák császár és magyar király boldoggá avatási szertartása. Ezrekkkel együtt láthattuk nagy örömmel az eseményt, hiszen a boldoggá avatás által első szent királyunk, Szent István után az utolsó magyar király is boldog, és későbbi szentté avatása is bekövetkezhet.

A televízióban figyelemmel kísérve a szertartást sajnálattal kell megjegyezni, hogy a király életrajzának ismertetésében egy, a valóságnak meg nem felelő állítás hangzott el, miszerint Horthy Miklós tengernagy elárulta a királyt. Ez az állítás minden alapot nélkülöz, nem felel meg a történelmi tényállásnak. Megdöbbenett, hogy boldoggá avatási eljárás során, amikor mindennek apró részletességgel utána kutatnak, ilyen állítás elhangozhat.

A hajdani kormányzó ma már nem tud védekezni, de megvédi őt a történelmi tények, melyek részletes leírására itt nincs lehetőség, de hivatkozom pl. Gosztanyi P. történész *A Kormányzó: Horthy Miklós, TÉKA, 1990* munkájára. Összefoglalóan: IV. Károly restaurációs kísérletére az akkori győztes nagyhatalmak (Anglia, Franciaország, Olaszország) azonnal reagálva az ország további sorsára nézve azt rendkívülien veszélyesnek, azonnali háborús oknak nyilvánították. Az új nemzetállamok nem tűrték a Habsburgok visszatérését, és a hazánkat környező országok azonnali mozgósítást rendeltek el, követelték IV. Károly trónfosztását. Ebben a súlyos helyzetben Horthynak nem volt más választása, mint lebeszélni a királyt visszatérési szándékáról (amit ő elfogadott volna), mert világosan látta, hogy a kivérzett ország további sorsa forog kockán. Azt, hogy Horthy döntése valóban helyes volt-e, a történelemnek kell mérlegre tennie. Tény azonban, hogy Horthy Miklós nem volt áruló. Másrésről pedig a király keresztény emberi nagyságát dicséri, hogy elkerülte a komoly konfliktus kialakulását, nem akart harcba bonyolódni, el akarta kerülni, hogy érte emberek vére hulljon.

Érdeklődéssel olvastam, hogy ebben a kérdésben a Magyar Nemzet pénteki számában (okt. 8.) dr. Szálka Irma történész is Horthy Miklós védelmében véleményt nyilvánított.

Olvasói tisztelettel:

Dr. Polcz Iván
Budapest
Fodor u. 25.
1126